

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym w dniu 31 maja 2012 r. do elektronicznego postępowania upominawczego powodowy (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od J. J. kwoty 1.087,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dodatkowo strona powodowa domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego – w łącznej kwocie 210,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powodowego funduszu spółki wskazał, iż powód wnosi o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na podstawie Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, łączącej pozwanego z pierwotnym Wierzycielem (...) S.A.), a także na podstawie wyciągu z księgi rachunkowej Funduszu (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.) o numerze (...), który to dokument stanowi dokument urzędowy na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 46, poz. 1546 z późn. zm.) i jest tym samym dokumentem wskazanym w treści art. 485 § 1 pkt. 1 k.p.c.

Po przywołaniu brzmienia art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych pełnomocnik powoda twierdził, że (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., którego organem upoważnionym do reprezentowania jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W., nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 lutego 2012 r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanego, a wynikającą wprost z tytułu łączącej strony Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (a w zasadzie w związku z jej nienależytym wykonaniem lub niewykonaniem) – w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu.

Wedle dalszych twierdzeń pełnomocnika powodowego funduszu dochodzona w niniejszym postępowaniu wierzytelność ujawniona jest w księdze rachunkowej funduszu.

W przypadku kwestionowania przez pozwanego autentyczności powyższego dokumentu, a także faktu, iż dług pozwanego był przedmiotem cesji dokonanej na podstawie wskazanej umowy przelewu wierzytelności, pełnomocnik powoda wnosił dodatkowo o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność istnienia wymagalnej należności pozwanego względem powoda – na podstawie całości dokumentacji posiadanej przez powoda w jego siedzibie, a związanej z niniejszą sprawą.

Pełnomocnik (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wskazał też, że powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty, wskazując jednocześnie, iż w przypadku jej niezapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową; pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał jednak spłaty zadłużenia, co czyni, zdaniem pełnomocnika powodowego funduszu, powództwo zasadnym i koniecznym.

Sąd Rejonowy L. w L. VI Wydział Cywilny nakazem zapłaty wydanym w dniu 9 lipca 2012 r. w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanej J. J., aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty zapłaciła powodowi kwotę 1.087,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 maja 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 210,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu – albo wniosła w tymże terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od tegoż nakazu – który do Sądu Rejonowego L.w L. wpłynął w dniu 30 lipca 2012 r. – pozwana J. J. wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwana wskazała, że powód żąda od niej zapłaty kwoty 1.087,35 zł z tytułu nieopłaconych faktur o numerach: (...) oraz noty księgowej o numerze (...) za świadczone przez (...) S.A. z siedzibą w W. (pierwotnego wierzyciela) usługi telekomunikacyjne – wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Uzasadniając dalej przedstawione w tymże piśmie stanowisko co do przedmiotu sporu pozwana podniosła w pierwszym rzędzie zarzut nienależytego wykonania zobowiązania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych, co – w jej ocenie – czyni żądanie pozwu całkowicie niezasadnym i z tej przyczyny podlegającym oddaleniu.

Sąd Rejonowy L. w L.VI Wydział Cywilny postanowieniem wydanym w dniu 31 sierpnia 2012 r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, po czym przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w B..

W kolejnym piśmie procesowym – z dnia 31 października 2012 r., złożonym w wykonaniu wezwania Sądu Rejonowego w B.do uzupełnienia braków formalnych pozwu – reprezentujący powoda profesjonalny pełnomocnik wskazał na wstępie, iż pozwana związana była z pierwotnym wierzycielem (cedentem), tj. (...) S.A., umową, której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podniósł następnie, że za świadczenie (...) S.A., którego przedmiot stanowiło umożliwienie pozwanemu wykonywania połączeń telefonicznych, a także dostęp do innych usług (między innymi dostępu do Internetu) pozwana winna uiszczać opłatę abonamentową i opłatę za wykorzystane impulsy i transfer danych – według cennika zawartego w umowie. Pozwana miała także prawo także nabyć aparat telefoniczny po promocyjnej cenie.

Pełnomocnik powodowego funduszu twierdził następnie, że z załączonej umowy przelewu wierzytelności i wyciągu z ksiąg Funduszu Sekurytyzacyjnego bezsprzecznie wynika, iż doszło do skutecznej cesji wierzytelności na rzecz powoda, co potwierdza jego legitymację czynną w niniejszym postępowaniu.

W przypadku kwestionowania przez pozwaną faktu, iż jej dług był przedmiotem umowy przelewu wierzytelności, przedstawiciel powoda wnosił o dopuszczenie dowodu z załącznika do umowy przelewu wierzytelności, znajdującego się w posiadaniu powoda – na wskazaną okoliczność. Zaznaczył przy tym, że zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu to pozwany winien udowodnić fakt niweczący, iż ewentualnie uiścił kwoty wskazane w fakturach lub notach obciążeniowych – wynikające z łączącej strony umowy.

W odpowiedzi na pozew opatrzonej datą 10 grudnia 2012 r. J. J. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie, zgłaszając przy tym zarzut:

1) niewykonania przez (...) S. A. z siedzibą w W. świadczenia wzajemnego wynikającego z umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r., poczynszy od dnia 18 października 2010 r.;

2) stosowania niedozwolonego wzorca umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r. w zakresie wystawiania i doręczania faktur w formie elektronicznej za świadczone usługi telekomunikacyjne dostępu do Internetu dla abonentów zawierających umowę w formie pisemnej.

Pozwana wniosła nadto o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma pełnomocnik J. J. wskazała, iż w zakresie umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r. (...) zobowiązał się do świadczenia usługi dostępu do sieci Internet o prędkości i limicie danych od i do Modemu (Pakiet 3 GB + 9 GB), pozwana zaś, między innymi, do terminowego regulowania wszelkich należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...).

Pozwana zaprzeczyła następnie, jakoby po stronie (...) S. A. istniała wierzytelność z tytułu nienależytego wywiązania się z umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r. przez pozwaną. Zaprzeczyła też, aby doszło do skutecznego przeniesienia nieistniejącej wierzytelności, zgodnie z art. 509 k.c., na mocy umowy z dnia 27 lutego 2012 r., zawartej pomiędzy (...) S. A. z siedzibą w W. a powodem. Pozwana zaprzecza nadto prawdziwości oświadczenia złożonego w imieniu (...) S. A. przez Kierownika Sekcji Windykacji (...) w zawiadomieniu z dnia 6 kwietnia 2012 r. w części dotyczącej istnienia „zgodnej co do zasady i bezspornej” wierzytelności w wysokości 1.074,73 zł”. Zaprzecza wreszcie, jakoby do jednostronnego rozwiązania przez (...) S. A. z siedzibą w W. umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r. doszło z winy pozwanej.

W dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew J. J. zaprzeczyła nadto, jakoby kiedykolwiek była dłużnikiem (...) S.A. z siedzibą w W. oraz aby przedłożoną przez powoda umową przelewu wierzytelności z dnia 27 lutego 2012 r. (stanowiącą załącznik do pozwu) (...) I Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą W. nabył jakąkolwiek wierzytelność przysługującą (...) S.A. z siedzibą w W. względem pozwanej. Twierdziła przy tym, iż nigdy nie była związana jakąkolwiek umową z (...) S. A. z siedzibą w W. i że nic nie jest jej wiadome, aby (...) S. A. zawarł umowę cesji z (...) S. A.

W kolejnej, obszernej części tego pisma pozwana przywołała fakty, z których – w jej ocenie – wynika, że zgłoszone przez stronę pozwaną zarzuty są zasadne.

Sąd Okręgowy w B., orzekający w I Wydziale Cywilnym, postanowieniem wydanym w dniu 13 maja 2013 r. wyłączył od rozpoznania sprawy sędziów Sądu Rejonowego w B. w punkcie I sentencji tegoż postanowienia oznaczonych, po czym – w punkcie II sentencji – na podstawie art. 44 k.p.c. wyznaczył do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w S..

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana J. J. w dniu 14 kwietnia 2010 r. zawarła z (...) S.A. z siedzibą W. umowę o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych na warunkach promocyjnych. W dacie zawarcia umowy pozwana otrzymała od operatora kartę SIM oraz zestaw składający się z modemu i anteny, akceptując jednocześnie Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów, obowiązujący od dnia 29 stycznia 2010 r., oraz Cennik usług telekomunikacyjnych w ofercie abonamentowej (...) S.A. dla abonentów, obowiązujący od dnia 22 marca 2010 r. (dowód: umowa o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych na warunkach promocyjnych, zawarta pomiędzy stronami procesu w dniu 14 kwietnia 2010 r. – k. 60-61).

Z postanowień samego kontraktu wynika, iż umowa została zawarta na czas nieoznaczony – z okresem podstawowym 24-miesięcznym. Z warunków oferty promocyjnej wynika nadto, iż w ramach promocji abonentowi zostać miała aktywowana Usługa promocyjna Limit Internet 150. Aktywacja tej usługi miała nastąpić w przeciągu 24 godzin pod aktywacji karty SIM. Usługa (...) mogła zostać wyłączona na żądanie abonenta w dowolnym momencie okresu rozliczeniowego.

W owym kontrakcie jego strony wysokość opłaty abonamentowej oznaczyły na poziomie 1,00 zł (za pakiet danych w ramach tej opłaty o wielkości 200 MB), ilość danych w ramach pakietu w ciągu dnia – na poziomie 3 GB, ilość danych w ramach pakietu w ciągu nocy – na poziomie 9 GB, zaś wysokość opłaty za pakiet danych (łącznie za dzień i noc) – na poziomie 49,00 zł.

Z tej samej umowy wynika nadto, że (...) S.A. z siedzibą W. w związku z zawarciem w dniu 14 kwietnia 2010 r. umowy o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych przyznał abonentowi (pозwanej J. J.) ulgę w wysokości 1.270,00 zł oraz limit kredytowy w wysokości 150,00 zł.

W owej umowie pozwana nie oznaczyła (nie wpisała) numeru konta abonenckiego (co oznaczało, że abonent nie wyraził zgody na otrzymywanie na adres do korespondencji wynikający z tej umowy jednej faktury za wszystkie usługi przypisane do konta abonenckiego) i nie oznaczyła (nie wpisała) adresu e-mailowego. J. J. wyraziła natomiast zgodę na wystawianie i przesyłanie przez (...) faktur w formie elektronicznej i tym samym przyjęła do wiadomości, że (...) nie miał obowiązku wystawiania i przesyłania faktur w formie elektronicznej (oczywista sprzeczność logiczna, wynikająca zapewne z omyłki); taki sposób dostarczenia faktur był jednak dostępny tylko w przypadku podania przez abonenta adresu e-mail (zob.: stypulację zamieszczoną w punkcie 1 umowy; stypulację zamieszczoną pod literą a punktu 13 umowy; zaznaczenie poczynione pod cyfrą 4 – k. 61).

W tego samego dokumentu wynika, iż J. J. oświadczyła, że otrzymała, zapoznała się i zaakceptowała:

1) warunki umowy i Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów obowiązujący od dnia 29 stycznia 2010 r.,

2) Cennik usług telekomunikacyjnych w ofercie abonamentowej (...) S.A. dla abonentów obowiązujący od dnia 22 marca 2010 r.

Abonent przyjął jednocześnie na siebie zobowiązanie do terminowego regulowania wszelkich należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...) (zapis zamieszczony w § 4 ust. 1 lit. c Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów – k. 65).

Abonent i (...) przyjęli też, że obie strony umowy o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych są uprawnione do rozwiązania umowy za pisemnym wypowiedzeniem. Okres wypowiedzenia oznaczyły na jeden okres rozliczeniowy, liczony od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego następującego bezpośrednio po okresie rozliczeniowym, w którym abonent albo (...) otrzymał oświadczenie drugiej strony o wypowiedzeniu umowy (zapis zamieszczony w § 12 ust. 1 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów – k. 71).

(...) zastrzegł sobie prawo zawieszenia świadczenia usług w całości lub w części w ramach konta abonenckiego, jeżeli abonent – m. in. – opóźniałby się z zapłatą całości lub części jakiegokolwiek należności na rzecz (...), pomimo wysłania przez (...) informacji SMS o opóźnieniu lub przekazaniu jej w inny sposób (zapis zamieszczony w § 11 ust. 1 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów – k. 70).

Obowiązujący między stronami kontrakt, którego treść wyznaczały również postanowienia zawarte w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów (zob. art. 384 § 1 k.c.), przewidywał nadto możliwość rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia wskutek jednostronnej czynności usługodawcy w przypadku, gdyby zaszły przesłanki określone w § 11 ust. 1 lub ust. 2 Regulaminu, a zatem i w przypadku, gdyby abonent opóźniałby się z zapłatą całości lub części jakiegokolwiek należności na rzecz (...), pomimo wysłania przez (...) informacji SMS o opóźnieniu lub przekazaniu jej w inny sposób (zapis zamieszczony w § 12 ust. 3 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów – k. 71).

W okresie związania stron umową o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) wystawił następujące rachunki, określające opłaty za świadczone na rzecz pozwanej usługi za następujące okresy rozliczeniowe:

1) fakturę VAT (...) z dnia 6 maja 2010 r., na kwotę 128,04 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 14 kwietnia 2010 r. do dnia 1 maja 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 20 maja 2010 r. (k. 95) – opłaconą przez pozwaną J. J. w dniu 18 maja 2010 r. (k. 84),

2) fakturę VAT (...) z dnia 8 czerwca 2010 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 maja 2010 r. do dnia 1 czerwca 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 22 czerwca 2010 r. (k. 85) – opłaconą przez pozwaną J. J. w dniu 21 czerwca 2010 r. (k. 83),

3) fakturę VAT (...) z dnia 6 lipca 2010 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 czerwca 2010 r. do dnia 1 lipca 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 20 lipca 2010 r. (k. 86) – opłaconą przez pozwaną J. J. w dniu 19 lipca 2010 r. (k. 81),

4) fakturę VAT (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 1 sierpnia 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 24 sierpnia 2010 r. (k. 87) – opłaconą przez pozwaną J. J. w dniu 24 sierpnia 2010 r. (k. 81),

5) fakturę VAT (...), obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 sierpnia 2010 r. do dnia 1 września 2010 r. – która to faktura nie została pozwanej doręczona i której to faktury J. J. nie opłaciła (k. 104),

6) fakturę VAT (...) z dnia 9 października 2010 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 września 2010 r. do dnia 1 października 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 23 października 2010 r. (k. 88) – opłaconą przez pozwaną J. J. w dniu 25 października 2010 r. (k. 82),

7) fakturę VAT (...) z dnia 3 listopada 2010 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 października 2010 r. do dnia 1 listopada 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 17 listopada 2010 r. (k. 90) – opłaconą przez pozwaną J. J. w dniu 17 listopada 2010 r. w części, tj. do kwoty 25,81 zł, z okres od dnia 2 października 2010 r. do dnia 17 października 2010 r. (k. 89),

8) fakturę VAT (...) z dnia 7 grudnia 2010 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 listopada 2010 r. do dnia 1 grudnia 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 21 grudnia 2010 r. (k. 105) – która to faktura nie została przez J. J. opłacona,

9) fakturę VAT (...) z dnia 5 stycznia 2011 r., na kwotę 50,00 zł, obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 2 grudnia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2011 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 31 stycznia 2011 r. (k. 107) – która to faktura nie została przez J. J. opłacona.

Z dniem 18 października 2010 r. (...) S.A. z siedzibą W. zawiesił świadczenie usług na rzecz pozwanej w całości (dowód: pismo procesowe pozwanej z dnia 8 listopada 2010 r., skierowane do (...) S.A. z siedzibą W. – k. 97).

W piśmie z dnia 8 listopada 2010 r., skierowanym do (...) S.A. z siedzibą W., J. J. zamieściła żądanie obniżenia abonamentu, należnego dostawcy usług za miesiące październik i listopad 2010 r. (dowód: pismo procesowe pozwanej z dnia 8 listopada 2010 r., skierowane do (...) S.A. z siedzibą W. – k. 97).

Uiszczona przez pozwaną w dniu 25 października 2010 r. kwota 50,00 zł – wedle jej intencji: tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 września 2010 r. do dnia 1 października 2010 r., objęta fakturę VAT (...) z dnia 9 października 2010 r. – została zaliczona przez (...) S.A. z siedzibą W. na poczet opłaty za usługi świadczone w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 sierpnia 2010 r. do dnia 2 września 2010 r., objęte fakturę VAT (...) (dowód: pismo Kierownika Sekcji (...) S.A. z siedzibą W. A. C. z dnia 3 grudnia 2010 r., skierowane do pozwanej – k. 103).

W dniu 7 lutego 2011 r. (...) S.A. z siedzibą W. wystawił notę obciążeniową (...) – na kwotę 733,41 zł, z datą wymagalności na dzień 21 lutego 2011 r., obejmującą prawdopodobnie roszczenie z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, należne w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi (zob. pismo Zastępcy Kierownika Działu (...) S.A. z siedzibą W. A. J. (1) z dnia 11 stycznia 2011 r., skierowane do pozwanej – k. 109; dowód: wezwanie do zapłaty długu z dnia 6 kwietnia 2012 r. pochodzące od podmiotu upoważnionego do prowadzenia działań windykacyjnych w imieniu powodowego funduszu i skierowane do pozwanej – k. 113 verte).

Umową sprzedaży wierzytelności, zawartą w W. w dniu 27 lutego 2012 r., (...) S.A. z siedzibą W. (zbywca wierzytelności) przeniosła na rzecz (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. (nabywcy wierzytelności) – w rozumieniu przepisu z art. 509 i n. k.c. – wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy względem abonentów (dłużników), wynikające z niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych) oraz odsetek z tytułu świadczenia przez zbywcę usług telekomunikacyjnych w zakresie telefonii komórkowej na podstawie zawartych z dłużnikami umów – w celu dalszego zarządzania tymi wierzytelnościami przez nabywcę. Wykaz tych wierzytelności został utrwalony na płycie CD zabezpieczonej hasłami dostępu, przekazanej na podstawie protokołu podpisanego przez przedstawicieli zbywcy i nabywcy (dowód: umowa sprzedaży wierzytelności, zawarta w W. w dniu 27 lutego 2012 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą W. oraz (...) 1 Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. – k. 202-202 verte).

W piśmie z dnia 6 kwietnia 2012 r. Kierownik Sekcji (...) Działu (...) S.A. z siedzibą W. K. L. poinformowała J. J., że zgodnie z art. 509 i n. k.c. z dniem 27 lutego 2012 r. wierzytelność (...) S.A. z siedzibą W., zgodna i bezsporna w wysokości 1.074,73 zł, wynikająca z tytułu należności głównych i odsetek za zwłokę, została przelana na rzecz (...) 1

Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. (dowód: pismo Kierownika Sekcji (...)Zewnętrznej Działu (...)S.A. z siedzibą W. K. L. z dnia 6 kwietnia 2012 r., skierowane do pozwanej – k. 115).

W piśmie z dnia 6 kwietnia 2012 r. osoba działająca w imieniu (...) Spółki z o.o. z siedzibą W. – podmiotu upoważnionego do prowadzenia działań windykacyjnych w imieniu powodowego funduszu – poinformowała J. J., że na mocy cesji wierzytelności (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. stał się jedynym pełnoprawnym wierzycielem zadłużenia z tytułu zawartej umowy dotyczącej świadczenia usług przez (...) S.A., po czym wezwała zapłaty zadłużenia w kwocie 1.074,73 zł – w terminie do dnia 16 kwietnia 2012 r. (dowód: pismo Menadżera Procesowego (...) Spółki z o.o. z siedzibą W. K. T. z dnia 6 kwietnia 2012 r., skierowane do pozwanej – k. 113).

W piśmie z dnia 20 lipca 2012 r. osoba działająca w imieniu (...) Spółki z o.o. z siedzibą W. – wystosowała do pozwanej przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty długu w wysokości 1.316,71 zł – w terminie do dnia 27 lipca 2012 r. (dowód: pismo Pełnomocnika Zarządu ds. (...) Spółki z o.o. z siedzibą W. P. G. z dnia 20 lipca 2012 r., skierowane do pozwanej – k. 117).

Zadłużenie J. J. wobec (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. na datę zamknięcia rozprawy wynosiło 174,19 zł i winno zostać powiększone o należne wierzycielowi na dzień 14 maja 2012 r. odsetki – w wysokości 33,25 zł (dowód: saldo niezapłaconych faktur, zamieszczone na odwrocie faktury VAT (...) z dnia 5 stycznia 2011 r. – k. 107 verte).

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. zgłosił do niniejszego procesu żądanie zasądzenia na jego rzecz od pozwanej J. J. kwoty 1.087,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; w uzasadnieniu pisma procesowego inicjującego to postępowanie pełnomocnik powoda wskazał, iż dochodzona w tymże procesie od J. J. należność stanowi sumę nieuiszczonych przez pozwaną opłat, należnych poprzednikowi prawnemu powoda z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych; wierzytelność wynikająca z tego właśnie tytułu została zbyta przez (...) S.A. z siedzibą W. na rzecz (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W., zaś podstawą dochodzenia przez powodowy fundusz od pozwanej należności szczegółowo w pozwie opisanej jest wyciąg z księgi rachunkowej Funduszu (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.) o numerze (...), który to dokument stanowi – wedle twierdzeń przedstawiciela powoda – dokument urzędowy na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 46, poz. 1546 z późn. zm.) i jest tym samym dokumentem wskazanym w treści art. 485 § 1 pkt. 1 k.p.c.

Strony niniejszego procesu nie prowadziły sporu co do tego, iż J. J. była kontrahentem (...) S.A. z siedzibą W. i że ta ostanía świadczyła na rzecz pozwanej usługi telekomunikacyjne; wiodły natomiast spór zarówno co do jakości świadczonych przez (...) S.A. z siedzibą W. usług telekomunikacyjnych, jaki i co do tego, w jakim zakresie pozwana do daty wniesienia pozwu wywiązała się z przyjętego obowiązku uiszczenia na rzecz tegoż providera (dostawcy usług internetowych) opłat za świadczone na jej rzecz usługi telekomunikacyjne (dostępu do Internetu) oraz związane z nimi usługi dodatkowe, w szczególności z przyjętego obowiązku uiszczenia opłat abonamentowych; (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. i J. J. prowadzili też spór co do istnienia po stronie poprzednika prawnego powoda uprawnienia do sformułowania wobec pozwanej roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta.

W pierwszym rzędzie ocenie Sądu winno podlegać zasadność twierdzenia strony powodowej, przedstawionego w uzasadnieniu pozwu, a dotyczącego możliwości skorzystania przez powodowy fundusz z domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało zaświadczone w wyciągu z księgi rachunkowej Funduszu (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego

Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.) o numerze (...) – jako najdalej idącego z punktu widzenia oczekiwań powoda co do wyników niniejszego procesu.

W uzasadnieniu pisma procesowego inicjującego niniejsze postępowanie przedstawiciel powoda twierdził bowiem, że wyciąg z księgi rachunkowej powodowego funduszu sekurytyzacyjnego, podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym, ma moc prawną dokumentu urzędowego – powołując się przy tym na regulację z art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r., poz. 157).

Formułując twierdzenie co do możliwości skorzystania przez powodowy fundusz z domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało zaświadczone w wyciągu z księgi rachunkowej Funduszu (...) i Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.) o numerze (...) (art. 244 § 1 k.p.c.), pełnomocnik powoda zdaje się jednak nie dostrzegać regulacji z § 2 art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych – wedle której Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Z zamieszczoną tamże regulację w pełni koresponduje pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r. (V CSK 329/12, LEX nr 1375500) – zgodnie z którym Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c.

Sąd w niniejszym składzie w pełni ów pogląd podziela, co ma dla powodowego funduszu ten skutek, że w przypadku kwestionowania przez stronę przeciwną istnienia i wysokości nabytej wierzytelności – co ma miejsce w niniejszej sprawie – okoliczności te powinny zostać wykazane przez powoda odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (a zatem ze wszelkimi konsekwencjami wynikającymi ze stosownych zapisów procedury cywilnej, regulujących postępowanie dowodowe).

Jak już wyżej Sąd wskazał, w odpowiedzi na pozew opatrzonej datą 10 grudnia 2012 r. J. J. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie, zgłaszając przy tym zarzut:

- 1) niewykonania przez (...) S. A. z siedzibą w W. świadczenia wzajemnego wynikającego z umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r., poczynawszy od dnia 18 października 2010 r.;
- 2) stosowania niedozwolonego wzorca umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r. w zakresie wystawiania i doręczania faktur w formie elektronicznej za świadczone usługi telekomunikacyjne dostępu do Internetu dla abonentów zawierających umowę w formie pisemnej.

Zdaniem Sądu wytoczone przez (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. powództwo – z żądaniem zapłaty przez pozwaną na rzecz powoda kwoty 1.087,35 zł – zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, a to z następujących przyczyn.

Istnienie po stronie powodowego funduszu legitymacji czynnej nie było przez stronę pozwaną kwestionowane.

Ewentualne wątpliwości w tym przedmiocie rozwiewają stosowne regulację, wywiedzione z art. 183 ust. 1 w zw. z i z art. 3 ust. 1 powołanej już wyżej ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

I tak przepis z art. 183 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych stanowi, iż Fundusz inwestycyjny zamknięty może być utworzony jako fundusz sekurytyzacyjny dokonujący emisji certyfikatów

inwestycyjnych w celu zgromadzenia środków na nabycie wierzytelności, w tym wierzytelności finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów, lub praw do świadczeń z tytułu określonych wierzytelności.

Z kolei wedle przepisu z art. 3 1 tej samej ustawy Fundusz inwestycyjny jest osobą prawną, której wyłącznym przedmiotem działalności jest lokowanie środków pieniężnych zebranych w drodze publicznego, a w przypadkach określonych w ustawie również niepublicznego, proponowania nabycia jednostek uczestnictwa albo certyfikatów inwestycyjnych, w określone w ustawie papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego i inne prawa majątkowe.

Powodowemu funduszowi przysługuje zatem podmiotowość prawna ((...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. jest w świetle przywołanych wyżej regulacji osobą prawną), a powoływanie się przez ten fundusz na skutki dokonanej w przeszłości na rzecz tegoż przez (...) S.A. z siedzibą W. cesji wierzytelności przysługującej tej spółce wobec pozwanej w sposób wystarczający istnienie po stronie powodowego funduszu przymiotu legitymacji czynnej.

Przechodząc już do meritum sprawy należy wskazać, iż nie może być przy przytoczonych wyżej przez Sąd ustaleniach i okolicznościach żadnych wątpliwości co do tego, iż (...) S.A. z siedzibą W. i pozwaną J. J. łączyła w przeszłości umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie dostępu do Internetu oraz związanych z nimi usług dodatkowych. Nie ma też żadnych wątpliwości, że integralną częścią tejże umowy były także postanowienia zamieszczone w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów (od dnia 20 lipca 2010 r.: w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów zawierających umowę w formie pisemnej – k. 74-75 verte). Znajomość tychże pozwany potwierdził, składając własnoręczny podpis na egzemplarzu umowy.

W niniejszej sprawie poza sporem jest też i ten fakt, iż pozwana nie uiściła do daty zamknięcia rozprawy należności w kwocie 174,19 zł wraz z odsetkami, wynikających z:

- 1) faktury VAT (...), wystawionej na kwotę 50,00 zł, obejmującej okres rozliczeniowy od dnia 2 sierpnia 2010 r. do dnia 1 września 2010 r. – która to faktura nie została pozwanej doręczona i której to faktury J. J. nie opłaciła,
- 2) faktury VAT (...) z dnia 3 listopada 2010 r., wystawionej na kwotę 50,00 zł, obejmującej okres rozliczeniowy od dnia 2 października 2010 r. do dnia 1 listopada 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 17 listopada 2010 r.; ta została opłacona przez pozwaną J. J. w dniu 17 listopada 2010 r. w części, tj. do kwoty 25,81 zł, z okres od dnia 2 października 2010 r. do dnia 17 października 2010 r.,
- 3) faktury VAT (...) z dnia 7 grudnia 2010 r., wystawionej na kwotę 50,00 zł, obejmującej okres rozliczeniowy od dnia 2 listopada 2010 r. do dnia 1 grudnia 2010 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 21 grudnia 2010 r. – która to faktura nie została przez J. J. opłacona,
- 4) fakturę VAT (...) z dnia 5 stycznia 2011 r., wystawionej na kwotę 50,00 zł, obejmującej okres rozliczeniowy od dnia 2 grudnia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2011 r., z terminem płatności przypadającym na dzień 31 stycznia 2011 r. – która to faktura nie została przez J. J. opłacona.

Uiszczona przez pozwaną w dniu 25 października 2010 r. kwota 50,00 zł – wedle jej intencji: tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 września 2010 r. do dnia 1 października 2010 r., objęta fakturę VAT (...) z dnia 9 października 2010 r. – została zaliczona przez (...) S.A. z siedzibą W. na poczet opłaty za usługi świadczone w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 sierpnia 2010 r. do dnia 2 września 2010 r., objęte fakturę VAT (...); nie zmienia to faktu, iż łączny dług J. J., wynikający z tych czterech rachunków (faktur), wynosi 174,19 zł.

J. J. obronę przed żądaniami powodowego funduszu zamieszczonymi w pozwie oparła, m. in., na zarzucie niewykonania przez (...) S.A. z siedzibą w W. świadczenia wzajemnego wynikającego z umowy z dnia 14 kwietnia 2010 r. – począwszy od dnia 18 października 2010 r.; pozwana przejawów niewykonania przez kontrahenta zobowiązania

upatruje w bezpodstawnym zawieszeniu przez (...) świadczenia usług w całości, twierdząc przy tym, że niedokonanie przez nią zapłaty należności za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym od dnia 2 sierpnia 2010 r. do dnia 1 września 2010 r., wynikającej z faktury VAT (...), było następstwem wcześniejszego nienależytego wykonania przez dostawcę usług zobowiązania (niewykonania zobowiązania w całości), polegającego na niedostarczeniu przez (...) rachunku w terminie, w którym rachunek był zwykle abonentowi dostarczany.

W umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej w dniu 14 kwietnia 2010 r., pozwana przyjęła na siebie zobowiązanie terminowego regulowania wszelkich należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...) (zapis z § 4 ust. 1 lit c Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów). Żadna ze stypulacji zamieszczonych w umowie o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jak też i żaden z zapisów Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów nie przewiduje, w przypadku niedostarczenia przez (...) rachunku w terminie, w którym rachunek był zwykle abonentowi dostarczany, powstania po stronie abonenta uprawnienia do zawieszenia regulowania należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...) lub też, w przypadku zawieszenia przez (...) świadczenia usług w całości lub części, powstania po stronie abonenta uprawnienia do samodzielnego ustalania wielkości tych należności proporcjonalnie do czasu świadczenia tych usług w danych okresie rozliczeniowym.

Tak więc pozwana nie była, w opinii Sądu, uprawniona zarówno do zawieszenia regulowania należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...) (w przypadku niedostarczenia przez (...) rachunku w terminie, w którym rachunek był zwykle abonentowi dostarczany), jak też i do samodzielnego ustalania wielkości należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...) proporcjonalnie do czasu świadczenia tych usług w danych okresie rozliczeniowym (w przypadku zawieszenia przez (...) świadczenia usług w całości lub części).

Odpowiednie stypulacje zamieszczone w umowie o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych i odpowiednie zapisy Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów, regulujące bądź kwestię nienależytego wykonania zobowiązania przez (...) poprzez niedostarczenia rachunku w terminie, w którym rachunek był zwykle abonentowi dostarczany (zob. zapisy z § 7 tego Regulaminu), bądź kwestię dopuszczalności zawieszenia przez (...) świadczenia usług w całości lub części (zob. zapisy z § 11 tego Regulaminu), nie pozostają, w ocenie Sądu, w sprzeczności z przepisami kodeksu cywilnego regulującymi kwestie odpowiedzialności kontraktowej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania z umów wzajemnych wskutek okoliczności obciążających dłużnika (por.: art. 487 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c.; art. 491 § 1 k.c.); w opinii Sądu owe stypulacje i zapisy nie miały na celu obejścia ustawy i nie są sprzeczne z zasadami współzycia społecznego (regułą, jaka obowiązuje w dziedzinie prawa kontraktowego, jest zasada pacta sunt servanda, mająca swe źródło właśnie w odpowiedniej zasadzie współzycia społecznego); owe stypulacje i zapisy są zatem ważne (art. 58 § 1 i 2 k.c.).

Do takich wniosków prowadzi w szczególności analiza stosownych regulacji Kodeksu cywilnego.

Wedle art. 471 k.c. Dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Wykładnia tego przepisu prowadzi do konkluzji, że co do zasady w sytuacji niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wierzycielowi służy w pierwszej kolejności roszczenie o wykonanie zobowiązania w naturze, zgodnie z zasadą realnego wykonania zobowiązania. Tak długo więc, jak strony łączy więź zobowiązaniowa, a świadczenie jest możliwe do spełnienia – wierzycielowi przysługuje przede wszystkim roszczenie o wykonanie zobowiązania w naturze (spełnienie świadczenia przez dłużnika zgodnie z treścią zobowiązania), przy czym może on także celem wymuszenia wykonania zobowiązania skorzystać z drogi sądowej, jak również może dochodzić swoich roszczeń w postępowaniu egzekucyjnym. Natomiast dodatkowo w razie zwłoki dłużnika może żądać naprawienia szkody powstałej z tego tytułu (art. 477, art. 479 i art. 480 k.c.; por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2013 r., I ACa 1558/12, LEX nr 1369388).

Tak długo więc, jak strony łączy więź zobowiązaniowa, a świadczenie jest możliwe do spełnienia, wierzycielowi przysługuje przede wszystkim roszczenie o spełnienie świadczenia przez dłużnika zgodnie z treścią zobowiązania, przy czym może on także celem wymuszenia wykonania zobowiązania skorzystać z drogi sądowej, jak również może dochodzić swoich roszczeń w postępowaniu egzekucyjnym. Dopiero, gdy uzyskanie świadczenia na drodze przymusu będzie niemożliwe, a jednocześnie nie znajdą jakiegokolwiek przyczyny, określone prawem, skutkujące wygaśnięciem zobowiązania – wówczas naruszenie zobowiązania uprawniało będzie wierzyciela do żądania naprawienia szkody (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2008 r., V CSK 515/07, Lex 395257, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1985 r., III CZP 64/85, OSNC 1986/11/171, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 listopada 2008 r., I ACa 595/08, Lex 491179., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 435/08, Lex nr 527121 oraz Agnieszka Rzetecka-Gil. Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania – część ogólna. Komentarz do art. 471 Kodeksu cywilnego. LEX/el., 2011).

Pozwana nie była zatem uprawniona – w przypadku niedostarczenia przez (...) rachunku w terminie, w którym rachunek był zwykle abonentowi dostarczany – do zawieszenia regulowania należności związanych z korzystaniem z usług świadczonych przez (...); nie była też uprawniona – w przypadku zawieszenia przez (...) świadczenia usług w całości lub części – do samodzielnego ustalania wielkości tych należności proporcjonalnie do czasu świadczenia tych usług w danych okresie rozliczeniowym; powinna spełnić obciążające ją świadczenie wzajemne w wielkości i w terminie wynikających z zapisów umowy o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych i Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonentów.

W obu z opisanych w poprzednim akapicie przypadków J. J. powinna zachować się w sposób wymagany w punkcie 5 § 7 Regulaminu, po czym wszcząć przewidziane przez ten regulamin postępowanie reklamacyjne (zob. przewidziany w § 9 Regulaminu tryb postępowania reklamacyjnego).

Na poprawność zaprezentowanej wyżej konstatacji nie ma, zdaniem Sądu, wpływu dostrzeżona przez pozwaną (ale też i przez Sąd) dysharmonia pomiędzy nieoznaczeniem przez pozwaną w umowie adresu e-mailowego i jednoczesnym wyrażeniem przez J. J. zgody na wystawianie i przesyłanie przez (...) faktur w formie elektronicznej. (...) S.A. z siedzibą w W. nie egzekwował uzyskanego w umowie zwolnienia się z obowiązku wystawiania i przesyłania faktur w formie klasycznej (papierowej; o czym wyżej, w poczynionych przez Sąd ustaleniach faktycznych – opisane tam szczegółowo faktury VAT zostały złożone do akt sprawy przez pozwaną, a zatem zostały jej przez kontrahenta doręczone), a ewentualne skutki zakłóceń w takim właśnie sposobie wystawiania i przesyłania faktur – jak w przypadku faktury VAT (...), wystawionej na kwotę 50,00 zł, obejmującej okres rozliczeniowy od dnia 2 sierpnia 2010 r. do dnia 1 września 2010 r. – mogły zostać zniesione w sposób postulowany przez poprzednika prawnego powoda w piśmie z dnia 3 grudnia 2010 r. (k. 103; czyli poprzez sprawdzenie salda w Internetowym Centrum (...)) – do czego zresztą obligowała pozwaną regulacja z art. 354 § 2 k.c. (wedle której wierzyciel powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom) b .

Z tej samej przyczyny Sąd nie uwzględnił zgłoszonego przez pozwaną zarzutu stosowania przez poprzednika prawnego powoda niedozwolonego wzorca umowy w zakresie wystawiania i doręczania faktur w formie elektronicznej za świadczone usługi telekomunikacyjne dostępu do Internetu dla abonentów zawierających umowę w formie pisemnej. Sposób zaznaczenia w umowie, iż abonent wyraził zgodę (lub też takiej nie wyraził) na wystawianie i przesyłanie przez (...) faktur w formie elektronicznej – poprzez wpis dokonany w jednym z dwóch prostokątów wyboru – prowadzi w dodatku do konkluzji, że wbrew twierdzeniom J. J. owo postanowienie nie może zostać uznane za niedozwolone postanowienie umowne, niezgodnione indywidualnie, a zatem niewiążące pozwanej (por. art. 385⁽¹⁾ § 1 k.c.).

Zgodnie z art. 513 § 1 k.c. Dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie .

Na podstawie przytoczonego w poprzednim akapicie przepisu kodeksu cywilnego dłużnikowi wolno wysunąć przeciwko cesjonariuszowi zarzuty, powstałe w ramach kreującego cedowaną wierzytelność stosunku

zobowiązaniowego do chwili uzyskania przez niego pewnej wiadomości o cesji. Dłużnik może zatem kwestionować istnienie, skuteczność lub zakres nabytej przez cesjonariusza wierzytelności.

W doktrynie przyjmuje się powszechnie, że sytuacja prawna dłużnika po przelewie wierzytelności nie powinna ulec pogorszeniu (zob. E. Łętowska (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 913; A. Szpunar, Wstąpienie..., s. 42; Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania, 2006, s. 361; J. Mojak, Obrót..., s. 102; H. Ciepla (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. I, 2006, s. 667). Cesjonariusz nie może zatem żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent, a z wierzytelnością po jej przelewie pozostają związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta). Poza tym dłużnik może wysunąć przeciwko nabywcy wierzytelności zarzuty osobiste [np. zarzut przedawnienia, jeżeli nastąpiło ono po przelewie i powzięciu przez dłużnika wiadomości o dokonany przelew; zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 887, a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2003 r., I CKN 372/01, LEX nr 80246]; Gawlik Zdzisław, Janiak Andrzej, Kidyba Andrzej, Koziel Grzegorz, Olejniczak Adam, Pyrzyńska Agnieszka, Sokołowski Tomasz (w:) A. Kidyba (red.), A. Olejniczak, A. Pyrzyńska, T. Sokołowski, Z. Gawlik, A. Janiak, G. Koziel, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część ogólna, LEX, 2010].

Dochodzone przez powoda w niniejszym procesie kwoty były wymagalne w następujących terminach: kwota 50,00 zł, należna tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 września 2010 r. do dnia 1 października 2010 r., objęta fakturę VAT (...) z dnia 9 października 2010 r. – w dniu 23 października 2010 r.; kwota 24,19 zł, należna tytułem części opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 października 2010 r. do dnia 1 listopada 2010 r., objęta fakturę VAT (...) z dnia 3 listopada 2010 r. – w dniu 17 listopada 2010 r.; kwota 50,00 zł, należna tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 listopada 2010 r. do dnia 1 grudnia 2010 r., objęta fakturę (...) z dnia 7 grudnia 2010 r. – w dniu 21 grudnia 2010 r.; kwota 50,00 zł, należna tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 grudnia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2011 r., objęta fakturę VAT (...) z dnia 5 stycznia 2011 r. – w dniu 31 stycznia 2011 r.

Przeprowadzona przez Sąd symulacja – przy zastosowaniu powszechnie dostępnego kalkulatora odsetek – pozwoliła na ustalenie, że odsetki, które powiększyły dług pozwanej wobec powoda (kwota 174,19 zł, powiększona o należność wynikającą z noty obciążeniowej (...), czyli o kwotę 733,41 zł), zostały ustalone przy wyliczaniu przez powoda wartości przedmiotu sporu (kwoty dochodzonej w pozwie) na dzień 14 maja 2012 r.

Obie strony procesu są w zasadzie zgodne, iż w dacie cesji wierzytelności poprzednik prawny powoda i pozwana nie byli już związani umową o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie zatem z regulacją z art. 487 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c. powodowemu funduszowi przysługuje wobec pozwanej roszczenie odszkodowawcze.

W ocenie Sądu istnienie w niniejszej sprawie wszystkich trzech przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, określonych w tym przepisie, jest oczywiste. Sąd ustalił bowiem, że pozwana nie wykonała w oznaczonym wyżej zakresie obciążającego ją wobec poprzednika prawnego powoda zobowiązania, że (...) S.A. z siedzibą w W. poniósł szkodę w rozmiarze wyrażonym co najmniej kwotą 174,19 zł, obejmującą straty, które poszkodowany poniósł, i że pomiędzy niewykonaniem przez J. J. zobowiązania a szkodą istnieje adekwatny związek przyczynowy.

Powodowi oprócz kwoty długu należą się od pozwanej odsetki – za opóźnienie się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego:

1) od kwoty 50,00 zł, należnej tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 września 2010 r. do dnia 1 października 2010 r., objętej fakturę VAT (...) z dnia 9 października 2010 r. – w wysokości 10,13 zł;

2) od kwoty 24,19 zł, należnej tytułem części opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 października 2010 r. do dnia 1 listopada 2010 r., objętej fakturę VAT (...) z dnia 3 listopada 2010 r. – w wysokości 4,69 zł;

3) od kwoty 50,00 zł, należnej tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 listopada 2010 r. do dnia 1 grudnia 2010 r., objęta fakturę (...) z dnia 7 grudnia 2010 r. – w wysokości 9,08 zł;

4) od kwoty 50,00 zł, należnej tytułem opłaty za usługi świadczone przez (...) w okresie rozliczeniowym przypadającym od dnia 2 grudnia 2010 r. do dnia 1 stycznia 2011 r., objęta fakturę VAT (...) z dnia 5 stycznia 2011 r. – w wysokości 8,35 zł.

Suma tych odsetek daje kwotę 33,25 zł.

Kwotę 174,19 zł, powiększoną o należne odsetki (kwotę 33,25 zł), Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej w punkcie I sentencji wyroku – z odsetkami oznaczonymi wedle wymagań art. 482 § 1 k.c.

Sąd stoi przy tym na stanowisku, iż naruszenie przez pozwaną zasady pacta sunt servanda oznacza jednocześnie powstanie po stronie obowiązanego (J. J.) automatycznego obowiązku naprawienia wynikłej z tego tytułu szkody. W sytuacji, gdy strona nie wykonała umowy, uchylenie się przez nią od zapłaty należnego drugiej stronie odszkodowania, może nastąpić jedynie wówczas, gdy dochodzenie przez poszkodowanego odszkodowania stanowi czynienie ze swego prawa użytku (art. 5 k.c.), które jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego – a takiego przymiotu po stronie powoda Sąd nie dostrzegł (por. wyrok Sądu Najwyższego z 19 maja 2005 r., V CK 648/04, LEX nr 380939).

W pozostałym zakresie powództwo (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. podlegało oddaleniu – jako nieudowodnione (art. 6 k.c.).

Jak już Sąd wyżej ustalił, w dniu 7 lutego 2011 r. (...) S.A. z siedzibą W. wystawił notę obciążeniową (...) – na kwotę 733,41 zł, z datą wymagalności na dzień 21 lutego 2011 r., obejmującą prawdopodobnie roszczenie z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, należne w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi.

Wedle przepisu z 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r., poz. 243) W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

Powodowy fundusz nie wykazał jednak w niniejszym procesie, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., że łącząca jego poprzednika prawnego i pozwaną umowa o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych została rozwiązana przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta.

Dlatego też powództwo o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 733,41 zł, powiększonej o należne o należne odsetki, zostało przez Sąd oddalone – w punkcie II sentencji wyroku

O kosztach procesu – w punktach III i IV wyroku – Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c.

Powód wygrał proces w 19,08 %.

Powodowy fundusz poniósł w tejże sprawie koszty w wysokości 210,00 zł [30,00 zł opłaty stałej od pozwu; 180,00 zł tytułem wynagrodzenia należnego ustanowionemu przez niego wykwalifikowanemu pełnomocnikowi – wedle norm przepisanych, czyli na podstawie § 6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 490)]; J. J. nie wykazała, iż poniosła jakikolwiek koszty.

Zgodnie z zamieszczoną przez ustawodawcę w art. 100 k.p.c. zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu strony powinny ponieść te koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę. Na stronie pozwanej ciąży zatem obowiązek pokrycia poniesionych przez powoda kosztów procesu w 19,08 %.

Tak też Sąd orzekł w punktach III i IV wyroku. _